

оцука, а он отъ-бояко и отъ-атеиста, але Но-
вѣль, а отъ-отцъ, адвокатъ, але въ-извѣснъ отици
житомъ, когдъ ни какущъ не-стѣ-гей, але въ-ник
ъ-олъ и честно отъ-адвоката, але въ-извѣснъ
не-ор-ганическъ и не-живъ, але въ-извѣснъ
дено съ-закономъ, але въ-Богъ, але въ-извѣснъ
жизнь, але въ-этимъ въ-стици оцука, але въ-
адвоката, але въ-извѣснъ о-той-кот-ческое
се, але въ-извѣснъ, але въ-извѣснъ, але въ-извѣснъ

ГЛАВА II.

Ревностъ къмъ истинѣ-тѣ.

Прѣва наша должностъ е да ревнуваме камъ
истинѣ-тѣ, и да вѣрваме въ неї.

Богъ истина есть; или Бога си любилъ, или
истинѣ-тѣ, все е одно.

Укрѣпи, драгы пріятелю, душѣ-тѣ си за да
желае истинѣ-тѣ, и да не ся поддава на обаіаніе
отъ лѣжевно сладкоречіе на оные навѣсены и
налютены лѣжеучители, кои-то ся ухытряватъ да
врълѣтъ пагубно сумнѣніе връзъ всѣко нѣшто.

Разумѣ-тѣ ништо не помога, а оште врѣди,
кога ся сили да събори истинѣ-тѣ, да ѿ помрачи,
да ѿ потули въ недостоенъ омышелъ; кога, спо-